

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

SPECIÁLNÍ PŘÍLOHA

ŽIVOT SE ZVÍŘATY

Odměňujte psa

Každé chování, které odměníte, bude mít tendenci se opakovat, jinak bude mizet, říká trenér psů František Jaroš.

Citliví papoušci

Po příchodu papouška se mu rodina věnuje celý den, takže si zvykne. Později ale pozornost opadne a papoušek nechápe proč.

► Rozhovor

Miroslava Kohoutová

miroslava.kohoutova@economia.cz

Učit v jednom tréninku „sedni“ i „lehni“ je, jako kdyby vás v jedné hodině učili češtinu i matematiku

Jak udělat z chaotického, nepředvídatelného psa spolupracujícího parťáka, který vám bude dělat radost? František Jaroš, trenér psů a autor Psí bible, ví, jak na to. Myslet si ale, že pes poslouchá z vděčnosti, je omyl. „Kvůli pohlázení pes nepoběží na přivolání ani nepůjde na prověšeném vodítku. Stejně jako vy nepůjdete do práce jen proto, že vás tam někdo poplácá po rameni,“ říká.

Jak pochopit svého psa?

Záleží, co si pod tím představíte. Pokud mluvíme o poslušnosti, psi se učí stejně, ale zároveň je každý jiný a má rozdílný limit. Stejně jako každý majitel. Moje představa poslušnosti bude velmi pravděpodobně vypadat jinak než vaše. Rozhoduje tedy úhel pohledu. Když vidíte hodného, milého, netahajícího, poslušného psa, existují tři varianty. Buď je geniální, nebo má za sebou špičkový výcvik, případně je utlumený. Pes může vrtět ocasem z radosti nebo proto, že je vděčný, že nedostal. Tím vše začíná i končí.

Na seminářích přirovnávám výcvik k maratonu. Představte si, že byste ho chtěla uběhnout pod tři hodiny. Asi chápete, co by to obnášelo za oběti. Úplně stejně to funguje, když chcete mít šťastného, ale zároveň poslušného psa. Pes má své životní potřeby, svoji duši, své představy. My hledáme kompromis. Rovnováhu mezi tím, aby byl šťastný a měl naplněné potřeby, a tím, že ho zapojujeme do lidského světa, který pro něj není vůbec přirozený.

Jak psovi vysvětlit náš svět?

Velmi často se mě lidé ptají, jak psa něco odnaučit. Jenže to nedává smysl. Vy ho naopak musíte naučit správné chování. A je úplně jedno, o jaké jde. Nechcete, aby tahal na vodítku? Odměňujte, když netáhá. Chcete spolehlivé přivolání? Odměňujte, když je u vás. Nechcete, aby na vás skákal? Odměňujte, když neskáče. Každé chování, které odměníte, bude mít tendenci se opakovat. Chování, které neodměníte, bude mizet. Důležitá je trpělivost. Dostat se do bodu, kdy u psa nastane „aha moment“. Aha, když neskáču, oni si se mnou hrají.

Základním problémem je, že naše pozornost je odměna. A podobně jako u reklamy je jedno, jestli je dobrá, nebo špatná. Ve chvíli, kdy pes skáče, štěká nebo si vynucuje pozornost, je mu úplně jedno, jestli mu říkáte „ši-

kulka“, nebo „nedělej to, fuj“. V obou případech vyhrál, dostal pozornost. A jeho chování se ještě upevňuje.

Co když si štěně vezme do hlavy, že chce ničít koberec, a odmítá přestat? Nechám ho, aby ho hodinu ničilo, a pak ho odměním, když přestane?

Pokaždé začínám stejnými otázkami. Je pes zdravý? Využíváte přirozenou motivaci? Je odpočinutý? Zvláště pak u štěňat je odpočinek důležitý. Dospělý pes potřebuje 14–18 hodin spánku a odpočinku, štěně až dvacet hodin. Odpočinek znamená, že sedí, leží nebo spí – v bezpečném, pravidelném, kontrolovaném prostředí, ideálně ve své „ložnici“. Bez těchto souvislostí nemá smysl řešit konkrétní chování. Jinak se pořád dokola dostáváme k tématům trestů a zákazů. Ano, respektuji, že někdy je potřeba psa zastavit, ale trest nebo zákaz má smysl jen do půl vteřiny po chování. A ideálně by neměl být spojený se mnou. Já mám například signál „ups“, který znamená: toto chování nebude odměněno. Pomáhá mi držet se zpátky – nechci to odměnit, ale zároveň to nechci trestat. A teď k vaší otázce: štěně něco kouše, něco ničí, dělá binec. Proč? Protože je unavené, přetočené, hyperaktivní, nebo se prostě

nudí? Rovnováha mezi aktivitou, zvědavostí a poslušností je individuální. Proto se ptám, jestli je zdravé, odpočinuté a zda využíváte přirozenou motivaci. Jestliže odpovíte ano, můžeme se bavit dál. Třeba o tom, že ho naučíte být na pelišku.

Jak naučit psa odpočívát?

Nejdůležitější je si uvědomit, že odpočinek je pro psa nepřirozený a často i nepříjemný. Stejně jako pro malé dítě. Nikdo nečeká, že tříleté dítě samo řekne: „Chci si odpočinout“. Odpočinek musí být bezpečný, pravidelný a kontrolovaný. A je otázkou prostoru. Pokud chcete mít psa venku, řešením je kotec. Pokud doma nezvládá odpočívát, je potřeba prostor zmenšit. Na pokoj nebo chodbu. Jestliže ani to nefunguje, přichází na řadu klec. Problém je, že lidé k ní mají odpor. Vidí mříže a automaticky si ji spojí s vězením. Jenže mít psa na pelišku nestačí, když vás následuje pokaždé, když se zvednete a jdete do jiné místnosti. Klec je pak jediným řešením a musí být zakrytá nebo umístěná tam, kam se nechodí.

Následuje učení. Základní pravidlo při učení prostoru je vždy odměňovat prostor. Učím pelíšek? Odměna jde na pelíšek. Učím klec? Odměna jde do klece. Pokud bych odměňoval z ruky, pes si odměnu spojí se mnou, ale když odměna padá do prostoru, prostor se stává tím „nejlepším místem na světě“. Začíná se odměnou, kterou následuje chování. Tak dlouho odměňujete klec, až vás pes předběhne. Přijde u něj „aha efekt“ a vy začnete odměňovat chování. Ve chvíli, kdy vám pes prostor aktivně nabízí, můžete přidat signál. A až když je prostor pro psa skvělý, můžete začít zavírat klec.

Jaká jsou s ní spojená další pravidla?

Psa nikdy nepouštím ven, když chce on. Pokud by začal vyvádět a já klec otevřel, byla by to pro něj odměna. Musím s otevřením počkat na vteřinu klidu – nadechnutí, spuštění pac ky. Až pak otevřu nebo hodím odměnu. Také nevítejte psa při učení odpočinku. Jestliže otevřete klec a on vyletí, počkejte. Za pár vteřin se uklidní a to je moment, který odměníte

pozorností. Je to důležité z toho důvodu, že když se s ním budete vítat, může se stát, že během odpočinku bude celou dobu nervózní a čekat na nás. Samozřejmě hrozí i obrácená situace, kdy přijdete domů, pes bude spát a nikdo vás nebude vítat. Pro vás to možná bude nepříjemné, ale musíte si uvědomit, že v ten okamžik je pro něj odpočinek zásadní.

A co se týče motivace a odměny?

Motivace je důvod, proč pes dělá něco nepřirozeného nebo nepříjemného. Odměna je až následek. Pohlázení může být odměna, ale není to motivace. Kvůli pohlázení pes nepoběží na přivolání ani nepůjde na prověšeném vodítku. Stejně jako vy nepůjdete do práce jen proto, že vás tam někdo poplácá po rameni. Myslet si, že pes poslouchá z vděčnosti, je omyl.

~ Dospělý pes potřebuje 14–18 hodin spánku a odpočinku, štěně až dvacet hodin.

Výcvik psa přirovnáváte k fitness tréninku. Jak dlouho by měl trvat a kolik by měl mít opakování?

Každý trénink by měl mít tři série po maximálně deseti odměnách. Jedna série znamená, že se psem něco trénuju, odměním ho sedm-, osm-, desetkrát, dám krátkou pauzu, vrátím se k tomu, udělám druhou sérii, pak třetí. Nejde o čas, ale o kritéria a průlom.

Průlom znamená odhadnout maximum, které je pes v dané chvíli schopný zvládnout. Každá série musí končit v nejlepším. To je důvod, proč mě dráždí klasické tréninky, ve kterých nejde o učení, ale o dril a opakování. Moderní trénink respektuje schopnosti psa a končí v momentě, kdy je pes na vrcholu.

A ještě jedna zásadní věc: pokud chcete výsledek, pes musí po tréninku odpočívát. Říká se tomu zrání kognitivních funkcí. Pes si pamatuje to poslední. Takže když po tréninku odpočívá, vše se mu v hlavě usazuje a vzniká aha efekt: „Aha, tohle jsi po mně chtěl.“

Máme během tréninku učit jen jednu věc, nebo můžeme třeba i pět nových věcí najednou?

Nemůžete učit pět nových věcí najednou. Když učím „sedni“, učím jen „sedni“. Až to pes umí, začnu učit „lehni“. Když umí obojí, můžu v jednom tréninku kombinovat přechod ze sedu do lehu a v dalším z lehu do sedu. Nebo když pracujete se stoličkou, přepravkou, bedýnkou nebo čímkoliv jiným, musíte nejdřív naučit každé chování zvlášť. „Postav se na stoličku.“ „Vlez do přepravky.“ „Strč hlavu do komínku.“ Až když to pes zvládne samostatně, můžete mít v prostoru stoličku i přepravku a začít je kombinovat. Učit v jednom tréninku „sedni“ i „lehni“ je, jako kdyby vás někdo v jedné hodině učil češtinu i matematiku. Pauza mezi dvěma tréninky má být čtyři až pět hodin a mezi učením jednoho konkrétního chování jeden až dva dny.

Pes nereaguje na přivolání? Proč? Kterou fází učení jste vynechali? Které kritérium bylo moc těžké? Nebo moc jednoduché? Jedna z nejtěžších věcí je nastavení obtížnosti. Když se učení nedaří, v 99 procentech případů je to proto, že máte příliš vysoká kritéria. Může se ale také stát, že jsou kritéria příliš jednoduchá a pes se začne nudit.

František Jaroš Psí trenér, absolvent Animal Training Academy, zakladatel Klubu moderního psa a autor Psí bible.
Autor: archiv Františka Jaroše

Každé chování, které odměníte, bude mít tendenci se opakovat. Chování, které neodměníte, bude mizet.

Profíkem v krmení: jak udržet mazlíčka ve skvělé kondici

V dnešní době řešíme stravu víc než kdy dřív – a bílkoviny jsou často téma číslo jedna. Když chceme jíst kvalitně my, chceme to nejlepší i pro naše čtyřnohé parťáky. Jenže jejich potřeby se od těch lidských liší, a vyvážit správný poměr živin není vždy jednoduché. Naštěstí jsou tu kompletní krmiva, která obsahují vše potřebné v každé porci. Pomůžeme vám vybrat to pravé a přidáme tipy, jak udržet psa nebo kočku ve skvělé kondici.

Domácí mazlíčci přinášejí do našich životů tolik radosti, zaslouží si proto tu nejlepší péči. Aby s námi ve zdraví prožili co nejdéle, měli bychom jim dopřát kvalitní krmivo a dostatek pohybu. Nutričně vyvážená strava posiluje zdraví, imunitu a dodává energii. Nezáleží na tom, jestli máte doma „gaučáka“, výstavního šampiona, nebo vytrvalostního sportovce. Všichni potřebují odpovídající příjem živin.

4 pilíře vyvážené stravy

Ačkoliv je pes všežravec a kočka masožravec, jejich strava má společný základ:

- **Kvalitní bílkoviny** – základ svalů, imunita, regenerace
- **Snadno stravitelné tuky** – energie, vstřebávání vitamínů, kvalita srsti
- **Vhodně zvolené sacharidy** – u koček jen v omezené míře
- **Vitamíny a minerální látky** – kosti, nervy, metabolismus, imunita

V kočičí stravě nesmí chybět hlavně esenciální aminokyseliny, zejména taurin, jehož nedostatek jim může způsobit vážné srdeční a oční vady. To je mimo jiné jeden z důvodů, proč je u koček tak důležitá „kompletnost“ krmiva.

Granule, konzervy nebo domácí strava?

Dnes existuje řada možností, čím krmit svého mazlíčka – může to být suché, granulované krmivo, vlhké krmivo nebo domácí strava. Každá varianta má své plusy i minusy a často platí, že ideální je to, co konkrétnímu zvířeti prospívá dlouhodobě: má dobrou kondici, trávení, chuť k pohybu a žádné chronické potíže.

- **Suché, granulované krmivo** je praktické, trvanlivé a obsahuje vyvážený poměr všech důležitých živin. U některých jedinců může být problém s doplňováním tekutin.
- **Vlhké krmivo** v podobě masových konzerv, kapsiček apod. doplní kromě živin také potřebné tekutiny. Pokud již není součástí receptury je nutné doplnit přílohu a další složky stravy, např. obiloviny, rýži, ovoce, zeleninu.
- **Domácí nebo syrová strava** je poměrně náročná. Vyžaduje hlubší znalosti o výživě psů a koček, striktní dodržování hygienických zásad a kvalitní suroviny, abyste svému mazlíčkovi nezpůsobili zažívací potíže nebo otravu.

Kvalita podložená studiemi

Na trhu existuje řada různých krmiv s odlišnou kvalitou a nemusí být snadné se mezi nimi orientovat. Základem je vybrat si značku, které důvěřujete – má odborné zázemí, zkušenosti a svá tvrzení může doložit fakty.

Značka PRO PLAN® vychází ze svých dlouholetých zkušeností. Ve vlastním výzkumném centru sleduje nejen výživové potřeby psů a koček, ale také jejich chování, přirozené potřeby a specifika. Receptury svých krmiv

vyvíjí jak na základě poznatků ze svého výzkumu, tak ve spolupráci s odborníky, veterináři i chovateli. Díky komplexnímu přístupu tak může nabídnout širokou škálu produktů od kompletních krmiv přes navazující doplňky stravy až po speciální klinické diety. Krmiva PRO PLAN® jsou pečlivě sestavena tak, aby kromě pitné vody nebylo nutné doplňovat nic navíc. Jedná se o komplexní výživu, kterou pes i kočka potřebují, tzn. nechybí v ní kvalitní bílkoviny s vysokou biologickou hodnotou, snadno stravitelné tuky, sacharidy, vitamíny ani minerální látky.

Krmivo podle věku a kondice

Co vyhovuje štěněti, nemusí sedět seniorovi. U domácích mazlíčků je proto na místě podávat stravu, která řeší potřeby a specifika jednotlivých vývojových fází:

- U štěňate a kotěte jde o zdravý růst, optimální vývoj a podporu imunity, ale také o to, aby krmivo dobře fungovalo pro trávení a vstřebávání živin.
- U dospělého jedince je cílem dlouhodobě udržitelná kondice: optimální hmotnost, stabilní energie, zdravá kůže a lesklá srst.
- Starší pes a kočka pak často potřebují lépe vstřebatelné živiny a kvalitnější proteiny s dobrou stravitelností a podporu zdraví kloubů.

A co když se objeví komplikace? I tady se dá postupovat profesionálně. Značka PRO PLAN® nabízí krmiva, která řeší specifické požadavky – například **citlivém trávení, nadváha, citlivá kůže a problematická srst**. Tyto speciální diety pomáhají zvládat akutní i chronické stavy v návaznosti na doporučení veterináře.

Důležitá je i individualita plemen: velká plemena a rozdílné metabolické typy nejsou jen „marketing“. Atletická plemena s rychlejším metabolismem často potřebují více energie a živin pro udržení aktivity, zatímco robustnější jedinci s pomalejším metabolismem snáze přibírají a je potřeba u nich hlídat dávkování i složení krmiva.

Kdy nasadit doplňky stravy

Osvědčené doplňky stravy mohou podpořit správné trávení a imunitní systém nebo zvýšit hydrataci u koček, které mají tendenci málo pít.

Problémy se zažíváním se mohou objevit v důsledku dietní chyby nebo stresu. Projevují se často nechutenstvím či řídkou stolicí. Na podporu zažívání a po léčbě antibiotiky je vhodné nasadit probiotika. Například **PRO PLAN® FortiFlora®** ve formě prášku nebo praktických žvýkacích tablet.

U koček je poměrně častý problém s hydratací. Kočky obecně málo pijí, a proto jsou náchylnější k infekcím močových cest. Šťavnaté kapsičky PRO PLAN® HydraCare® mohou být elegantním řešením, jak doplnit potřebné tekutiny.

Tipy pro udržení zdraví a vitality

Vyvážená strava je základ, ale důležitý je i pravidelný režim a pohyb. Mazlíček díky tomu lépe tráví, má stabilnější energii a také si snáz udržuje svou optimální hmotnost.

- **Pravidelný režim** – u psů krmení 1–2× denně, u koček je lepší podávat menší porce častěji. Pravidelnost zlepšuje trávení, stabilizuje energii i chování (mazlíček ví, kdy se co děje).
- **Aktivní pohyb** – nestačí jen „vyčůrat“ a domů. Pes potřebuje pohyb. Kočkám dopřejte krátké, ale intenzivní hry.
- **Mentální stimulace** – i mozek je třeba udržovat v kondici, ideální jsou nejrůznější hlavolamy, čichání, hledání, učení se novým dovednostem a povelům.

Krmit jako profík je snadné

V dnešním hektickém světě je příjemné mít jistotu, že krmivo, které jste vybrali, poskytne vašemu mazlíčkovi vše potřebné a podpoří jeho spokojenost, aktivitu, dobrou tělesnou i mentální kondici.

Sportujte spolu:

co dělat s mazlíčkem kromě procházek

Procházky jsou základ, ale existuje celá řada aktivit, které zlepší fyzickou vám i mazlíčkovi a posílí váš vztah.

Se psem

- Agility – překážky, rychlost a souhra. Skvělé pro psy, kteří milují akci.
- Mushing (běh, jízda na kole či koloběžce a další) – skvělý pro vytrvalostní trénink a týmovou souhru psa a páníčka.
- Dogfrisbee – aportování jako sport: rychlost, skoky, radost z lovu.

S kočkou (ano, jde to!)

- „Lovecké“ hry – krátce, ale intenzivně: lov udice, honičky, hledání pamlsku.
- Kočičí agility – tunely, slalom, nízké překážky, cokoliv, co kočku rozhýbe.

Tip na závěr: Začnějte zlehka – cílem je radost z pohybu a společný čas. U sportů se psem je ideální obrátit se na někoho, kdo s nimi má již zkušenosti a může vám poradit s výběrem pomůcek a dalšími důležitými detaily.

PURINA® PRO PLAN®

KRMTE SVÉHO MAZLÍČKA JAKO PROFÍK

PURINA® S nadšením pro vaše miláčky.®

Značka PRO PLAN® staví na dlouhodobé praxi, odborném zázemí a spolupráci s chovateli i veterináři. Důvěřují jí i přední sportovci se svými mazlíčky, jako je Andy Murray a jeho štěně Bonnie, Elina Svitolina a její pes Wizz nebo Çağla Büyükcakçay s kočičkou Izo. A co mají společné? Režim, který funguje dlouhodobě, a výživu sestavenou tak, aby splnila nároky v každé životní fázi.

► Legislativa

Ján Chovanec
jan.chovanec@economia.cz

Konec psů na řetězu. Nový zákon narazil na realitu prvních týdnů

Od začátku letošního roku platí v Česku zákaz dlouhodobého uvazování psů. Praktika, která byla po desetiletí běžnou součástí venkovských dvorů, se nově automaticky považuje za týrání zvířete. Stát tím výrazně zpřísnil ochranu zvířat – a zároveň otevřel otázky, jak bude nová legislativa fungovat v praxi.

Změnu přinesla novela zákona na ochranu zvířat proti týrání, která plošně zakázala držení psů na permanentním úvazu. Výjimky existují jen pro krátkodobé situace, například při krmení, ošetřování nebo čištění prostoru. „Jsem rád, že naprostá většina chovatelů se o své psy stará dobře a dle všech doporučení veterinárních expertů. Pravidla pro chov psů se postupně vyvíjejí, jednou z posledních změn je zákaz dlouhodobého uvazování psů. Od začátku letošního roku je tento způsob chovu považován za týrání a chovatelům za něj hrozí

pokuty,“ uvedl ministr zemědělství Martin Šestýán pro tiskovou zprávu Státní veterinární správy (SVS), která tuto legislativní změnu koncem letošního ledna avizovala.

Zákaz přitom není izolovaným opatřením, ale součástí širší proměny legislativy na ochranu zvířat v posledních letech. Navazuje na předchozí zpřísnění pravidel, která se týkala například chovu psů v nevhodných podmínkách nebo regulace množření. Samotné omezení uvazování navíc nevzniklo skokově – už v předchozích letech platila přísnější pravidla pro štěňata. Současná úprava tak představuje spíše dokončení trendu než náhlý zásah.

Přísnější pravidla i sankce

Novou úpravu ale lze chápat jako zásadní posun v přístupu státu. Zatímco dříve bylo nutné prokazovat konkrétní utrpení zvířete, nyní je samotný dlouhodobý úvaz považován

za porušení zákona. Tím se výrazně mění důkazní situace i možnosti zásahu kontrolních orgánů.

Sankce jsou přitom citelné. Fyzickým osobám hrozí pokuta až jeden milion korun, podnikatelům a firmám až trojnásobek. V krajním případě může úřad rozhodnout i o odebrání zvířete nebo zákazu chovu. O konkrétních postizích rozhodují obce s rozšířenou působností ve správním řízení, na jehož začátku stojí kontrola Státní veterinární správy.

Zákon zároveň ponechává prostor pro praktické situace. Podle novely je povoleno pouze „krátkodobé uvázání psa pod dohledem chovatele či jiné osoby, a to zejména během čištění chovného prostoru, krmení či ošetřování nebo za účelem obdobného úkonu krátkodobého charakteru, kdy omezení psa nejde docílit jiným vhodným způsobem“.

„Novela zákona samozřejmě nepostihuje ani krátkodobé uvazování psa například před odchodem. Výjimku ze zákona mají vojáci a státní i obecní policisté v případech výcviku služebních psů a plnění dalších úkolů,“ uvedl ústřední ředitel Státní veterinární správy Zbyněk Semerád.

Desítky podnětů, jednotky porušení

Data z prvních dnů po zavedení zákazu ukazují, že jeho prosazování nebude bez problémů. Státní veterinární správa obdržela mezi 1. a 16. lednem 113 podnětů na možné porušení. Přibližně ve dvaceti případech inspektoři porušení skutečně potvrdili.

Jinými slovy: většina oznámení se nepotvrdila. Tento nepoměr naznačuje jak zvýšenou citlivost veřejnosti, tak i nejistotu ohledně výkladu nových pravidel. Lidé na změnu reagují aktivněji než dříve, zároveň ale není vždy zřej-

mé, kde přesně leží hranice mezi přípustným a nepřípustným chovem.

Roli může hrát i opatrnost kontrolních orgánů v počáteční fázi účinnosti zákona. První měsíce tak pravděpodobně nepřinesou plošné sankcionování, ale spíše postupné vyjasňování pravidel v praxi.

Kontrolní mechanismus přitom funguje ve více krocích. Veterinární správa provede kontrolu a v případě zjištění porušení předává případ obci s rozšířenou působností, která vede správní řízení a rozhoduje o sankci. Právě na úrovni těchto orgánů se bude postupně formovat výklad zákona.

Zákaz míří především na praxi, která byla v některých regionech dlouhodobě tolerována. Uvázaný pes u boudy měl často plnit funkci hlídače a zároveň byl považován za standardní způsob chovu.

Nová legislativa ale vychází z poznatků o welfare zvířat. Dlouhodobé omezení pohybu podle odborníků vede k fyzickým i psychologickým problémům – od deformací pohybového aparátu po poruchy chování včetně agresivity.

Z pohledu státu tak nejde jen o symbolický krok, ale o systémovou změnu. Česko se tím přibližuje standardům běžným v řadě západoevropských zemí, kde je dlouhodobé uvazování psů zakázáno nebo výrazně omezeno a důraz je kladen na prevenci utrpení zvířat.

Co to znamená pro chovatele

Pro samotné chovatele znamená nová úprava v řadě případů nutnost zásadní změny podmínek. Tam, kde byl pes dosud držěn na řetězu jako hlídač zvířete, bude nově nutné zajistit alternativu, například oplocení pozemku nebo vybudování kotce.

Inzerce

MĚJTE ZVÍŘECÍ PACHY POD KONTROLOU

ALP ODOR CONTROL

Velký výběr Eko produktů pro domácí mazlíčky:

kosmetika, aromaterapie
pro zvířata, šampony,
spreje a mnohem víc

ALPIK.cz
bio & eko e-shop

www.alpik.cz | 774 775 777 | 30. dubna 3128/2b, Ostrava

Uvázaný pes jako hlídač domu Dlouhodobé omezení pohybu podle odborníků vede k fyzickým i psychickým problémům – od deformací pohybového aparátu po poruchy chování včetně agresivity. **Foto: Shutterstock**

To může představovat nezanedbatelnou finanční investici, zejména u starších domů nebo hospodářství, kde byl tento způsob chovu dlouhodobě zakořeněný. Změna tak nemá jen právní, ale i ekonomický rozměr. Vedle nákladů na úpravu prostředí jde i o změnu každodenní péče o zvíře – větší nároky na dohled, pohyb i zabezpečení pozemku.

Právě rozdíl mezi městským a venkovským prostředím přitom může hrát vý-

znamnou roli. Zatímco ve městech je podobný způsob chovu spíše výjimečný, na venkově zůstává součástí tradičního fungování domácností.

Šedá zóna výkladu

Právě výklad pojmu „dlouhodobé uvázování“ však může být v praxi problematický. Zákon výslovně umožňuje krátkodobé uvázování, ale konkrétní časové vymezení neobsahuje.

Výklad tak zůstává do značné míry na posouzení kontrolních orgánů, které musí zohlednit konkrétní okolnosti – délku uvázování, jeho opakování i celkové podmínky chovu. To může vést k rozdílu v rozhodování mezi jednotlivými regiony i k nejistotě na straně chovatelů.

V prvních týdnech se navíc ukazuje, že část podnětů vzniká na základě sousedských oznámení, která nemusí vždy odpovídat skutečnému porušení zákona a navíc mohou být vzta-

hově či jinak emočně zatížená. Do budoucna tak lze s největší pravděpodobností očekávat postupné zpřesňování výkladu prostřednictvím správní praxe.

Nový zákaz tak není jen otázkou ochrany zvířat, ale i testem vymahatelnosti práva.

Zákon umožňuje krátkodobé uvázování, ale konkrétní časové vymezení neobsahuje.

Na jedné straně stojí ambice státu posunout standardy chovu, na straně druhé každodenní realita tisíců domácností, které budou muset své podmínky upravit.

První statistiky naznačují, že přechod nebude okamžitý. Zatímco počet podnětů je relativně vysoký, potvrzených případů je výrazně méně. To může znamenat jak postupnou adaptaci chovatelů, tak i určitou míru nejistoty v tom, co přesně zákon zakazuje.

Jisté je jedno: era psů na řetězu v Česku formálně skončila. To, jak rychle zmizí i z praxe, ukážou až následující měsíce.

Inzerce

HN0VU0326

Helmio: když odčervení přestává fungovat, je čas to změnit

Parazité patří mezi významné problémy v chovech ovcí a koz – snižují přírůstky, kondici i reprodukci, a často si jich chovatel všimne až ve chvíli, kdy je problém výraznější. Právě této problematice se odborníci z **Výzkumného ústavu veterinárního lékařství, v. v. i.** dlouhodobě věnují ve výzkumu i v praktické spolupráci s chovateli. Navíc dnes stále častěji platí, že běžné odčervení nemusí fungovat tak, jak očekáváte.

Proto vznikla nová služba **Helmio.cz** – komplexní parazitologický servis pro chovatele přežvýkavců. V rámci výzkumných projektů, laboratorního vývoje a terénních studií vznikly diagnostické nástroje, které lze efektivně využít i v běžné chovatelské praxi. Patří mezi ně například vývoj molekulárních metod PCR a LAMP pro diagnostiku vlasovky slezové, významného a stále častěji sledovaného parazita ovcí a koz. Naším cílem je nabídnout služby a poradenství, které chovatelům v České republice dlouhodobě chyběly.

Na **Helmio.cz** nabízíme kvantitativní koprologické vyšetření, přesnou identifikaci hlístic pomocí molekulárních metod (PCR, LAMP) a především

ověření účinnosti odčervení přímo v konkrétním chovu. Jako první laboratoř v republice nabízíme molekulární identifikaci vlasovky slezové z fekálních vzorků ovcí a koz. Chovatel tak nezíská jen informaci, že se ve stádě parazité vyskytují, ale také přehled o tom, o které parazity jde, v jaké míře jsou přítomni a zda používaná léčba skutečně zabírá.

Součástí našich služeb je také interpretace výsledků a doporučení dalších kroků. Díky tomu lze lépe nastavit odčervování, omezit riziko vzniku rezistence a dlouhodobě snižovat parazitární zátěž ve stádě. Chovatel tak má k dispozici konkrétní podklady pro rozhodování, které vycházejí z výsledků vyšetření i z podmínek jeho vlastního chovu.

Helmio.cz

VUVeL

VÝZKUMNÝ ÚSTAV
VETERINÁRNÍHO
LÉKAŘSTVÍ, v. v. i.

Výzkumný ústav veterinárního lékařství, v. v. i.
Hudcova 296/70
621 00 Brno
www.vri.cz

Spojovatelka: +420 533 331 111
Sekretariát: +420 533 332 501
E-mail: vri@vri.cz

► Statistiky

Ján Chovanec
jan.chovanec@economia.cz

Evropa neví, kolik zvířat je týráno. Chybí jednotná statistika, EU chystá první společná pravidla

Evropská unie stále nemá jednotný systém evidence týrání domácích zvířat. Přesto dostupná data z výzkumů, policie i veterinárních institucí ukazují znepokojivý trend: stále více Evropanů se setkává s případy násilí na zvířatech a tlak na přísnější regulaci roste. Nová legislativa, kterou EU připravuje, má poprvé sjednotit pravidla pro chov, obchod i ochranu psů a koček.

Statistiky neumějí zachytit problém

Systematická evidence případů týrání domácích zvířat je v Evropské unii stále problém. Statistiky vznikají na národní úrovni a jednotlivé státy je vedou odlišně – někde jsou evido-

vány jako samostatný trestný čin, jinde spadají do širší kategorie porušení zákona na ochranu zvířat. Srovnání mezi zeměmi je proto obtížné a celkový evropský obraz zůstává neúplný.

Dalším problémem je vysoký podíl případů, které se do oficiálních statistik vůbec nedostanou. Týrání zvířat často probíhá v soukromí domácností nebo v nelegálních chovech a bývá odhaleno až při náhodných kontrolách nebo na základě podnětů sousedů. Podle dat RSPCA, tedy Královské společnosti pro prevenci krutosti ke zvířatům (Royal Society for the Prevention of Cruelty to Animals), se s týráním zvířat v posledním roce setkala téměř polovina Evropanů, což naznačuje, že skutečný rozsah problému je pravděpodobně výrazně vyšší, než ukazují policejní či veterinární statistiky.

Domácí zvířata jako velký byznys

● Domácí zvířata jsou dnes běžnou součástí evropských domácností. Podle dostupných údajů Evropské komise a její sekce Food Safety, která se mimo jiné zabývá statistikami chovu a prodeje domácích zvířat, má alespoň jedno zvíře přibližně 44 procent domácností v Evropské unii, přičemž nejčastěji jde o psy a kočky. Spolu s rostoucí oblibou domácích mazlíčků se zároveň rozšiřuje i celý sektor jejich chovu, prodeje a souvisejících služeb.

● Trh spojený s chovem a obchodem se psy a kočkami se v EU aktuálně odhaduje na více než miliardu eur ročně. Vedle samotného prodeje zvířat zahrnuje také veterinární péči, krmiva, chovatelské služby nebo specializované produkty pro domácí mazlíčky.

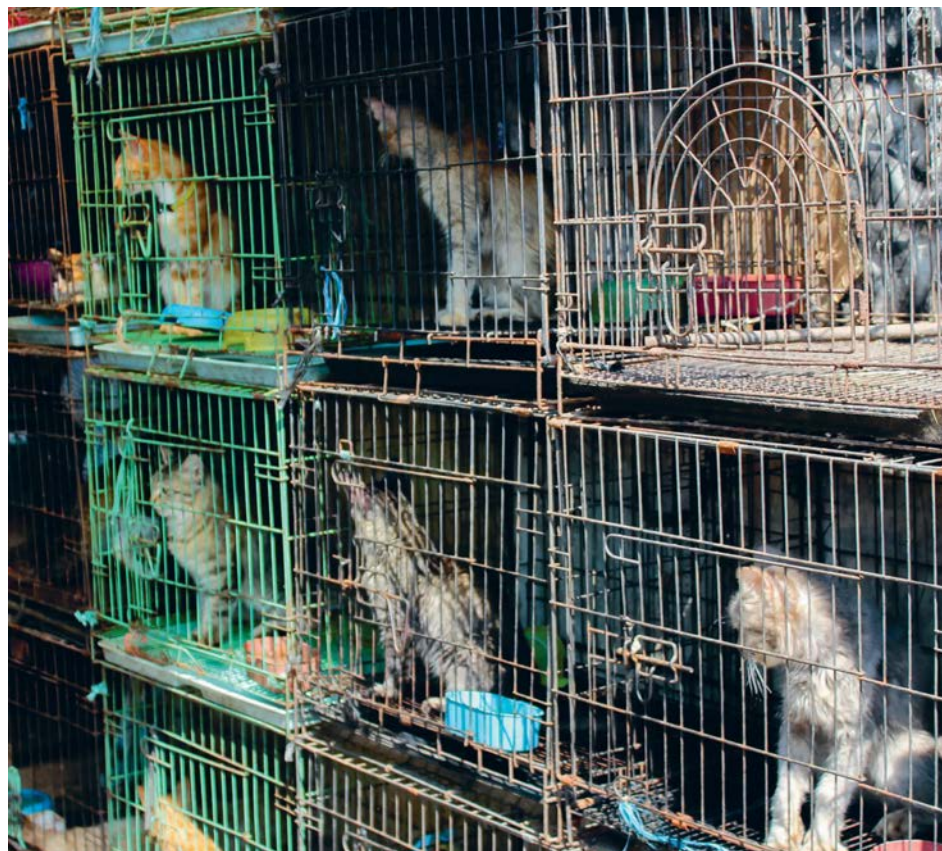
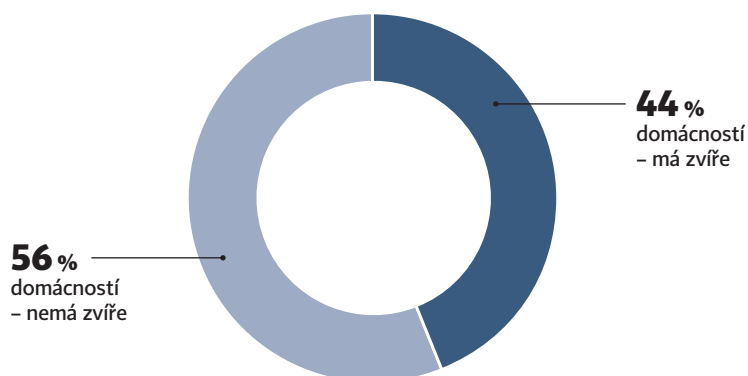
● Rostoucí ekonomický význam tohoto odvětví zároveň přináší nové regulační výzvy – zejména v oblasti kontroly chovů a přeshraničního obchodu se zvířaty.

Domácí zvířata v evropských domácnostech

● Jedním z největších problémů spojených s ochranou domácích zvířat v Evropě je nelegální obchod se štěňaty a koťaty. Vysoká poptávka po mladých zvířatech vytváří rozsáhlý trh, jehož část funguje mimo oficiální kontrolu. Prodej se navíc ve velké míře přesunul na internet, kde je dohled nad původem zvířat ještě obtížnější.

● Podle odhadů se v Evropské unii každoročně prodají miliony psů, přitom část z nich pochází z nelegálních chovů, kde zvířata často vyrůstají v nevyhovujících hygienických a chovatelských podmínkách. Velikost trhu tak vytváří prostředí, ve kterém se nelegální chovy mohou relativně snadno skrývat a operovat přes hranice jednotlivých států.

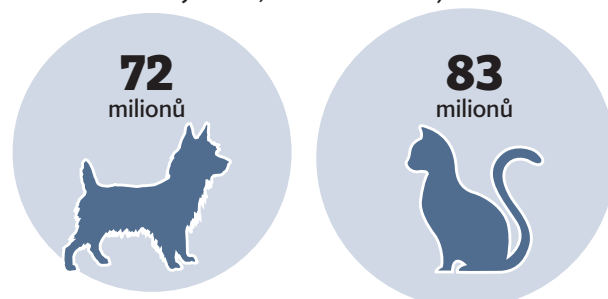

Podmínky pro chov zvířat Nová pravidla se mají týkat také chovatelských zařízení. Cílem, mimo jiné, je posílit dohled nad tím, v jakých podmínkách jsou zvířata chována. Foto: Shutterstock

Nejrozšířenější domácí zvířata v Evropské unii

● Pokud jde o domácí zvířata, právě psi a kočky tvoří největší část případů týrání evidovaných v evropských státech. Je to dáno především jejich rozšířením – jde o nejčastější domácí mazlíčky v evropských domácnostech. ● Zároveň se objevují i v dalších citlivých oblastech, například ve vědeckém výzkumu,

kde jsou využíváni v experimentálních studiích. I když jejich podíl na celkovém počtu laboratorních zvířat představuje jen malou část, právě u psů a koček vyvolává jejich využívání největší společenskou pozornost, protože jde o zvířata, která lidé běžně chovají doma.

Psi a kočky používané ve výzkumu v EU

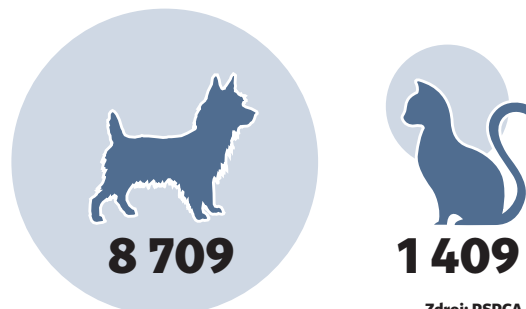
● Na rostoucí problémy reaguje i Evropská unie, která připravuje první společnou legislativu zaměřenou výhradně na ochranu psů a koček. Návrh, který představila Evropská komise už na konci roku 2023, má vytvořit základní rámec pro chov, prodej a přepravu těchto zvířat v celé EU. Následně v červnu 2025 Evropský parlament schválil svou pozici k tomuto návrhu, a později v listopadu 2025 byla dosažena provizorní dohoda mezi Parlamentem a Radou EU o podobě nových pravidel.

● Součástí návrhu je například povinná identifikace psů a koček prostřednictvím mikročipů a jejich registrace v národních databázích, které by měly být vzájemně propojené. Regulace se má nově zaměřit také na internetové platformy, kde dnes probíhá

značná část prodeje domácích zvířat. Prodejci by například museli uvádět identifikační číslo zvířete, aby bylo možné dohledat jeho původ.

● Nová pravidla se mají týkat také chovatelských zařízení a přeshraniční přepravy zvířat. Cílem je omezit nelegální obchod, který často využívá rozdílných pravidel v jednotlivých zemích, a posílit dohled nad tím, v jakých podmínkách jsou zvířata chována.

● Legislativní návrh nyní projednávají členské státy a Evropský parlament. Pokud bude schválen, půjde o první celoevropský rámec, který by měl sjednotit základní standardy pro ochranu psů a koček napříč Uníí. Právě absence jednotných pravidel i společných statistik je totiž jedním z hlavních důvodů, proč zůstává skutečný rozsah týrání domácích zvířat v Evropě obtížně měřitelný.

Zdroj: RSPCA, Food Safety, Evropský parlament

BYLINNÉ VETERINÁRNÍ PŘÍPRAVKY Z RUKOU VETERINÁŘE

Značka TOPVET představuje ucelený program veterinárních přípravků pro koně, psy i kočky. Za jejím vznikem stojí veterinární lékař MVDr. Jiří Pantůček, který dokázal propojit odborné vzdělání s rodinnou bylinkářskou tradicí sahající až do počátků firmy. Vývoj produktů vychází z kombinace současných poznatků fytofarmacie a praktických zkušeností z veterinární praxe. Na jejich podobě se podílí jak veterináři a specialisté na jednotlivé chovy, tak vývojový tým sledující aktuální trendy v oboru. Důležitou roli však nehraje jen odbornost a technologické zázemí, ale i kvalita vstupních surovin a dlouhodobý vztah ke zvířatům. Právě spojení tradice, vědeckého přístupu a každodenní zkušenosti formuje charakter značky TOPVET – a stojí za vznikem produktů, které mají ambici být spolehlivou součástí péče o zvířata v různých životních situacích.

KONĚ

Výrobky TOPVET for horses splňují jak nejnáročnější požadavky pro špičkové sportovní koně, tak i pro hobby využití. Portfolio čítá bezmála 80 výrobků pro péči o pohybový aparát koní (klouby, vazy, šlachy i kopyta), péči o kůži a srst, doplňkovou výživu a tonika vhodná do prostředí s výskytem létavého hmyzu.

„Pohyb je pro koně naprosto zásadní a možnost zlepšit jejich kondici přírodní cestou má pro nás zásadní smysl. Velkou výhodou těchto přípravků je jejich účinnost. Zvířata jsou díky nim vitálnější, pohyblivější a mají více energie. To je to, o co usilujeme,“ říká MVDr. Jiří Pantůček.

TOPVET Artroregen Eq je doplňková kloubní výživa pro koně. Originální receptura spojuje chondroprotektiva (glukosamin sulfát, chondroitin sulfát) a unikátní bylinný komplex (šišák bajkalský, bršlice koží noha, přeslička rolní nať, rdesno nať), které jsou vhodné k preventivnímu a regeneračnímu použití u sportovních, pracovních i rekreačních koní od 6 měsíců věku.

PSI

Péče o psy není jen o správné výživě a dostatku pohybu, ale je to péče o všechny potřeby zvířete v různých situacích života. Milujeme je a chceme, aby byli šťastní. Mezi 30 výrobky značky TOPVET pro psy nalezneme přípravky pro péči o srst, zuby, oči, uši, dráčky, ale i výrobky pro podporu imunity, zažívání, detoxikace či pomoc při stresu.

Kombinace speciálních látek s bylinnými extrakty vytváří výrobky s vysokou účinností, které pomáhají překonávat náročné situace.

TOPVET Sirup na kašel a nachlazení pro psy

představuje bylinný komplex jitrocelu kopinatého, ibišku, yzopu lékařského a borovice lesní. Je bohatý na vitamíny, minerály a další cenné látky, které slouží k usnadnění odkašlávání a k zmírnění úporného, dusivého kašle.

Veterinární doplněk stravy

KOČKY

Chovatelé koček dobře vědí, jak jsou jejich čtyřnozí přátelé nároční. Kočky mají své specifické potřeby. Pro různá stadia jejich života i konkrétní životní situace vytvořil TOPVET řadu přípravků pro péči o uši, oči, srst, tlapky či dráčky. Své kočky tak můžeme rozmazlovat výrobky s unikátními kombinacemi bylin a dalších látek pro jejich spokojený život.

TOPVET čistič očního okolí je veterinární přípravek pro kočky. Originální receptura je vyvinutá na základě nejnovějších poznatků moderní fytofarmacie.

Čistič očního okolí je určen k důkladnému vyčištění znečištěného očního okolí. Důležité, a to nejen z estetického hlediska, je pravidelné, nejlépe každodenní, čištění očního okolí od usazených nečistot. Bylinné extrakty obsažené v přípravku při péči o oční okolí působí blahodárně.

www.topvet.shop

HN0326GIA

PET HEALTH CARE

Péče s radostí

360° péče o psa a kočku

NOVINKA

PET HEALTH CARE nachází harmonii mezi účinností a šetrností k mazlíčkům, člověku i životnímu prostředí. **PET HEALTH CARE**, to je radost a opravdové přátelství s mazlíčky.

Dr.Max⁺

SLEDUJTE VÝHODNÉ NABÍDKY V LÉKÁRNÁCH A NA E-SHOPECH

FYTOOBOJEK ULTRA. Biocid. Složení: 150 g/kg IR3535 (ethyl-N-acetyl-N-butyl-β-alaninát), 2 g/kg geraniol. FYTO PIPETA ULTRA pro psy do 10 kg a kočky. Biocid. Složení: 350 g/kg ethyl-N-acetyl-N-butyl-β-alaninát, 0,3 g/kg geraniol. **Používejte biocidní přípravky bezpečně. Před použitím si vždy přečtěte údaje na obalu a připojené informace o přípravku.** Lososový olej, Lola šampon, VET ENZYMY 7, Péče o oči, Péče o uši, Péče o klouby a Péče o zažívání a imunitu jsou veterinární přípravky. *97 % doporučuje je výsledek průzkumu s Testuj.to v období 3–4. 2023. Počet testujících = 80.

FARMACIA CARE s.r.o. | Mišovická 458/3, 155 21 Praha 5 | IČ 01797506 | e-mail: info@pethealthcare.cz

www.pethealthcare.cz

► **Psí školky**

Anežka Hesová
anezka.hesova@hn.cz

Se psem do školky? Generace covidových psů nastartovala nový trend

Ráno si dát snídani, hodit děti do školy, psa do školky a vyrazit do práce. Dříve trochu nezvyklá rutina postupně proniká do domácností se psem, alespoň ve větších městech, kde víc a víc lidí nechce svého čtyřnohého přítele nechávat celý den zavřeného v bytě. Kdo to nestihá, může si objednat službu, která si pro psa dojezdí domů a zajistí mu dopravu do psí školky a zpátky.

Nabízí to například psí školka Happy Dog na okraji pražských Štěrbohol, která se před osmnácti lety stala prvním zařízením svého druhu v Česku. Nachází se jen pár set metrů od Štěrboholské spojky a zároveň stranou od obytných domů, takže tu nikomu nevadí psí štěkot a výběhy, kde se přes den prohání i desítky zvířat. Majitelé je sem mohou vozit každý den od sedmi hodin ráno a hlídání je pro ně zajištěno téměř do sedmé večerní.

„Psí školky teď obecně zažívají rozmach,“ říká provozovatelka podniku Daniela Murová. Vděčí za to především covidové době, kdy si mnoho lidí pořizovalo psy jako společníky do domácnosti, kde kvůli pandemii trávili většinu času na home office. Když je pak ale zaměstnavatelé začali lákat nebo nutit zpátky do kanceláře, museli majitelé psů najít způsob, jak se o zvířata během dne postarat. Psí školka se tak pro mnohé z nich stala dobrým řešením. „Dnes často lidé pracují částečně z kanceláře a částečně z domova. Takže některé dny jsou se psem doma, a když musejí jít do práce, dovezou ho k nám,“ pokračuje Murová.

V areálu je budova s recepcí, vnitřní hernou a prostory s kotci psiho hotelu, venku pak několik oplocených výběhů. Z některých z nich nás hlasitě vítají psi, kteří v nich pobíhají odděleně. „Dominantní kluky je dobré držet zvlášť, aby nedocházelo ke konfliktům. Na chvíli jim tam pustíme fenku, aby měli společnost, hážeme jim tam míčky a snažíme se je zabavit,“ vysvětluje provozovatelka.

Agresivního psa nebo hárající fenu si školka vyhrazuje právo nepřijmout. „Někdy se ale stane, že fena začne hárat zrovna v době, když jsou majitelé v zahraničí a fena je u nás v hotelu. Takové situace řešíme operativně. To stejné platí i u agresivních psů,“ pokračuje Murová. Většinou se ale podle jejích slov nejedná o agresii jako takovou, spíš zvířeti chybí výchova, a v takovém případě se personál snaží situaci vysvětlit majitelům psa.

~
Mým snem a cílem je ze psí školky udělat oázu jak pro pejsky, tak pro jejich majitele.

Koupele, masáž i oslava narozenin

Důležitou prioritou psí školky je socializace. Když to povaha zvířat dovolí, hrají si co nejvíc společně, zvykají si na ostatní psy i kontakt s lidmi, kteří se o ně starají. „Pejsky mazlíme, vymýšlíme pro ně hry a zábavu. Snažíme se je co nejvíc vyblbnout a unavit,“ dodává Murová.

Na hlavní pracovní poměr tu pracují dva lidé a pomáhají jim brigádníci. Kromě školky je v areálu i takzvaný psí hotel, který nabízí přenocování a hlídání psů během vícedenních pobytů. „Je tady o ně postaráno, celý den jsou s jinými pejsky a večer jsou tak unavení, že po večeri padnou a spí až do rána. Na tesknění po páníčkovi nemají čas,“ popisuje Murová. Hotel

~
Pejsky mazlíme, vymýšlíme pro ně hry a zábavu. Snažíme se je co nejvíc vyblbnout a unavit.

je nejvíc vytížený v letních měsících, kdy majitelům pomáhá vykrýt čas dovolených. Právě přes tuto službu pak mnozí objeví i nabídku denní školky, a když to nemají daleko, začnou ji občas využívat.

Stejně jako u školky pro děti, i tady hraje svou roli vzdálenost od místa bydliště, protože v ranní ani odpolední špičce není pro nikoho praktické vozit psa autem přes celé město. I proto psích školek postupně přibývá a každá z nich pokrývá poptávku určité lokality.

Každá také může nabízet různé mimořádné služby. V té štěrboholské si například klienti mohou pro své psy objednat koupání, stříhání, speciální individuální výcvik, ale také oslavu narozenin včetně dortu a dárečků. O Vánocích dostávají návštěvníci školky a hotelu psí cukroví a také se účastní speciálního focení s vánoční tematikou. Novinkou je pak nabídka psích masáží, na ty přijíždí dvakrát týdně certifikovaná fyzioterapeutka a masérka. „Umí psy uklidnit tak, že si opravdu masáž užívají, podobně jako lidé,“ popisuje službu Murová. Za nadstandardní péči si majitelé psů musí připlatit, klasické hlídání ve školce je vyjde zhruba na pět set korun za den. Cena se ale odvíjí od pohlaví a kastrace zvířat. Méně zaplatí také za štěňata do šesti měsíců věku a za permanentku s předplacenými vstupy.

Špinavý, ale spokojený

Do budoucna chtějí provozovatelé školku Happy Dog dál vylepšovat, plánují například pře-

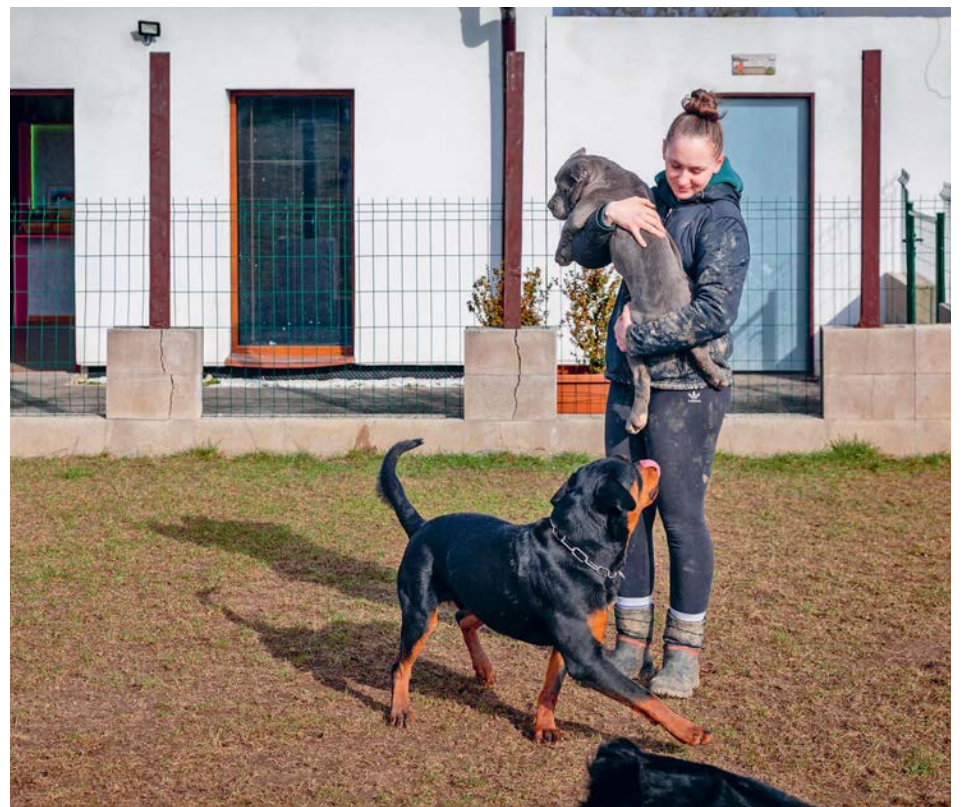
stavět výběhy tak, aby v nich kromě trávy byly šterkové plochy z kulatých kamínků, které jsou pro psy bezrizikové a také zajišťují lepší hygienu. Právě bezpečnost je pro psí školku zásadní. „Když jdete se svým psem do parku a on se vám tam zraní, tak je to čistě vaše záležitost. Ale tady za to máme odpovědnost my, takže musíme být mnohem opatrnější,“ zdůvodňuje to Murová. Ve výběhu například nemohou být pevné dřevěné překážky, o které by se zvířata mohla poškrábat nebo zranit. „Proto chceme pořídit překážky z tenkého pogumovaného plastu, obruče nebo tunely z šustákoviny. Od TSK jsme také dostali vyřazené patníky, které psi mohou očůrávat,“ těší se provozovatelka.

Sama si provoz zařízení i kontakt se psy užívá, k práci se dostala právě jako majitelka psa, se kterým do školky docházela. „Mým snem a cílem je ze psí školky udělat oázu jak pro pejsky, tak pro jejich majitele. Aby se u nás cítili dobře všichni,“ přeje si Murová a přidává ještě touhu vyčlenit v budoucnu část prostoru školky pro dočasnou péči o zachráněné psy.

Zvířata jsou pro ni kamarádi, má pochopení i pro mnohé komplikované povahy. Těžší je

podle ní práce s některými lidmi. „Mrzí mě, když nám třeba majitel v zimním období reklamuje, že se jeho pejsek od nás vrátil špinavý. My přitom víme, že byl u nás spokojený a že se k nám rád vrací. Někteří majitelé to ale nepochopí,“ krčí rameny Murová. „Nejsmutnější pak je, když se majitel ozve, že pejsek do školky nepřijde, protože už mezi námi není. Takové situace doslova obrečeme,“ dodává s tím, že zvířata si k prostředí školky i k jejím pracovníkům často vybudují vztah, jako by to byl jejich druhý domov. Občas se stává, že odpoledne ani nechtějí domů. Přivítají u branky páníčka a pak si zas běží hrát zpátky mezi své psí kamarády. „Za to jsme moc rádi, protože je z toho vidět, že naši práci děláme dobře,“ uzavírá Murová.

Zatímco ve střední Evropě se byznys psích školek teprve rozjíždí, ve Velké Británii nebo ve Spojených státech už funguje několik desetiletí. V Česku má jejich provoz zatím rostoucí tendenci i potenciál. Nastupující generace chovatelů psů si tak postupně zvyká na to, že si zvíře mohou pořídit i v případě, že bydlí v malém bytě a většinu dne tráví v zaměstnání.

Dobře zavedený byznys Zatímco ve střední Evropě se byznys psích školek teprve rozjíždí, ve Velké Británii nebo ve Spojených státech už funguje několik desetiletí. **Foto: Václav Vašků**

Mimořádné služby Každá psí školka může nabízet jiné. Například ta ve Štěrboholech má připravené pro psy koupání, stříhání, ale také oslavu narozenin včetně dortu a dárečků. **Autor: Václav Vašků**

Když nás opustí milované zvířátko.

Co dělat a na koho se obrátit

Odchod zvířátka bývá pro mnoho lidí jednou z nejtěžších životních zkušeností. Pes, kočka nebo jiné zvířátko je často plnohodnotným členem rodiny a jeho ztráta přináší smutek, prázdno i nejistotu, jak postupovat dál.

Pokud zvířátko odejde doma nebo u veterináře, stojí majitelé před rozhodnutím, jakým způsobem se s ním rozloučit. Někteří lidé zvažují pohřbení na zahradě, což ale nemusí být vždy možné. Z hygienických důvodů musí být hrobeček dostatečně hluboký

a mimo zdroje vody, v zimě navíc bývá půda zmrzlá. Ne každý pozemek navíc splňuje potřebné podmínky.

Proto dnes mnoho majitelů využívá služeb zvířecích krematorií. Individuální kremace umožňuje důstojné rozloučení a majitelé si mohou ponechat popel zvířátka v urničce nebo jej později uložit na pietní místo.

V České republice funguje několik specializovaných pracovišť, která se zvířecím pohřebnictvím zabývají. V Praze působí Krematorium zvířat Praha, na Moravě například Krematorium zvířat Brno či Krematorium

zvířat Ostrava. Pobočky těchto krematorií najdete prakticky v každém krajském městě po celém Česku. Tato zařízení zajišťují individuální kremace zvířátek, převoz od veterináře nebo z domova a poskytují informace o možnostech posledního rozloučení.

Se zvířátkem se tu můžete rozloučit v obřadní síni a součástí nabídky jsou také urničky, ve kterých si můžete uchovat popel doma, nebo jej uložit do země. K tomu slouží ekologické urničky, které se po vložení do půdy časem samovolně rozloží, aniž by zatěžovaly životní prostředí. Existují také urničky se semínkem stromu, do kterých se vedle popela vloží i sazenice stromu, který potom vyrostе jako živá vzpomínka na milované zvířátko.

Pro mnoho lidí je důležité mít možnost rozloučit se se svým zvířátkem důstojně a s respektem. Důstojné rozloučení navíc pomáhá se lépe s touto bolestivou ztrátou vyrovnat.

Pokud Vás bohužel opustí Vaše zvířátko, můžete využít služeb zvířecího pohřebnictví, **naši členové tu jsou pro Vás.**

KREMATORIUM ZVÍŘAT PRAHA
www.KrematoriumZviratPraha.cz

KREMAC E ZVÍŘAT PLZEŇ
www.KremaceZviratPlzen.cz

KREMAC E ZVÍŘAT ÚSTÍ
www.KremaceZviratUsti.cz

KREMAC E ZVÍŘAT BUDĚJOVICE
www.KremaceZviratBudejovice.cz

KREMATORIUM ZVÍŘAT OSTRAVA
www.KrematoriumZviratOstrava.cz

KREMATORIUM ZVÍŘAT BRNO
www.krematoriumzvirat.cz

KREMAC E ZVÍŘAT LIBEREC
www.KremaceZviratLiberec.cz

KREMAC E ZVÍŘAT KARLOVY VARY
www.KremaceZviratVary.cz

► Psychologie

Miroslava Kohoutová
miroslava.kohoutova@hn.cz

Místo v tašce z Lidlu přinesl jídlo v tašce z Billy. Papoušek si do rána vyškrubal peří

Papoušci patří mezi nejinteligentnější domácí mazlíčky. Jsou zvědaví, společenší, vyžadují lásku, ale také jsou mnohem náročnější, než se na první pohled může zdát. Než si pořídíte barevného ptáka do klece, měli byste znát jejich specifika, která často překvapí i zkušené chovatele.

„Naše Žakyna byla fixovaná na mého bývalého přítele. Učil ji mluvit, věnoval jí největší pozornost. Po našem rozchodu přestala mluvit a začala se škubat,“ popisuje Magda Přerostová situaci s papouškem šedým – žako.

Podle Nikolý Padalíkové z neziskové organizace PadParrots, která se stará o papoušky, se jedná o typický projev chování, který se u žaků a obecně inteligentnějších papoušků vyskytuje. Papoušci jsou totiž hejnoví ptáci, a tak je normální, že si v hejnu vybírají svého partnera, kterého mají nejraději. Žakové jsou považováni za papoušky s nejvyšší inteligencí, ale platí za to daň v podobě vysokých sklónů k depresím, autistickému chování nebo sebepoškozování.

„Jedná se o ptáky, kteří jsou neobyčejně citliví na změny. Mohu uvést příklad mého kolegy, který roky nosil zeleninu pro ptáky v modré tašce z Lidlu, ale jednou přinesl tašku z Billy, která byla žlutá. Papoušek se do druhého dne vyškrubal, protože došlo k narušení toho, na co byl zvyklý,“ přidává další příklad Padalíková.

Nutná je každodenní péče

Papoušci jsou velmi konzervativní. Mají rádi svůj pravidelný denní harmonogram, a když není dodržen, mohou psychicky strádat. Je proto důležité si v době pořízení papouška

uvědomit, kolik času s ním mohou aktivně trávit, a rozvrhnout si podle toho den. „Když se mu nebudete dostatečně věnovat, nikdy to nebude parták,“ říká Padalíková.

„Často se stává, že po pořízení papouška jsou s ním členové rodiny celý den a on si na to zvykne. Po nějaké době už mu nevěnují tolik času, papoušek neví, co se děje, a může začít psychicky strádat a projevovat se nevyzpytatelně až agresivně,“ doplňuje Antonín Vaidl, kurátor chovu ptáků ze Zoo Praha.

Papoušek vyžaduje každodenní péči. Jak velkou, záleží na tom, jestli se jedná o domácího mazlíčka, nebo papouška v páru, který má svého partnera. Papoušek v roli mazlíčka vyžaduje větší pozornost a s tím spojený dostatek času. „Jsou druhy vhodnější pro začínající chovatele, které žijí v lidské péči po mnoho generací a již se u nich projevuje domestikace. Z menších a méně náročnějších druhů je typickým příkladem papoušek vlnkovaný – andulka, agapornisové nebo dnes velmi oblíbené pyrury,“ dává tipy Vaidl.

Střední a velké druhy podle něj vyžadují více pozornosti, dostatek prostoru a pestřejší potravu. „Velké druhy jako papoušek šedý – žako, amazón, kakadu nebo ara žijí i desítky let, proto bychom si měli jejich pořízení dobře rozmyslet,“ zdůrazňuje.

Jídlo z talíře jim může ublížit

Počítejte s pravidelnou investicí do ovoce a zeleniny. Nedostatečná nebo naopak přehnaná péče ale papouškům škodí. Proto pozor na jejich překrmování a neustálé nabízení odměn a velmi energeticky náročné potraviny, jako jsou oříšky, olejnatá semena, piškoty nebo vejce natvrdo. „Papoušek musí pak tuto získanou energii nějak vydat, a když tu

možnost nemá, může se projevovat agresivně s přeskokovým chováním. Může si začít škubat peří a stane se pro majitele spíše přítěží než radostí. A přitom je to dáno, jen nastavením optimální krmné dávky,“ říká Vaidl.

Také Nikola Padalíková zdůrazňuje, že je třeba dbát na správnou výživu. „Kdyby mohli, snědí, na co přijdou. A pak se to na nich podepíše zdravotně. Lidem přijde roztomilé, že jim ptáček kradе z talíře knedlík nebo hranolek. Jenže když pak veterináři léčí ptáčka se selháním jater nebo obezitou, už to tak roztomilé není,“ uvádí Padalíková. Amazóni jsou například citlivější na vznik cukrovky než jiné druhy, kakaduové jsou zase náchylní k tloustnutí.

Tebe miluji a na tebe útočím

Zatímco některé druhy mají tendenci přilnout k jednomu členovi rodiny, jiné mohou chovatele i napadat. Typické je to pro papoušky žako nebo papoušky senegalské. To potvrzuje i chovatelka Magda Přerostová. „Když byla naše Žakyna ještě kuře, měla ráda úplně všechny. Od každého se nechala hladit, seděla nám na rameni a my si mysleli, že tak to bude celou dobu. Opak byl pravdou. Když už si začala vybírat svého životního partnera, zbytek rodiny pak štípala.“

Podle Nikolý Padalíkové je takové chování ukázkou ptačí puberty. „Papoušci začínou pohlavně dospívat a vyhlédnou si svého životního druhu, kterého si potom úzkostlivě brání před jinými. Podle čeho si konkrétní „partnery“ vybírají, to nám dodnes není moc známo, protože znám případy, kdy si papoušci vybrali za partnera člena rodiny, který je ani neměl rád a úspěšně je ignoroval. Občas se stane, že se tohle období dá prostě přetrpět, že se papoušek po nějaké době uklidní, ale není to bohužel pravidlem,“ říká Padalíková.

Ve své praxi už řešila například sebepoškozování u amazóna oranžovokřídlého, nezvládnutou pubertu u několika ar araraun, selhání jater a obezitu u samičky eklekta, škubání u loriho, nevysvětlitelné opakující se zvracení u samice alexandra velkého nebo i velké množství umístění do nových domovů, nejčastěji u korel, mnišků, andulek, kanárků, pyrurek.

Pozor na teflonové nádoby a zrcátka

Aby se papoušek cítil maximálně komfortně, měl by mít dostatek prostoru. Klec nebo voliéra by pro něj měla být domovem a bezpečným zázemím, do kterého bude rád chodit pro potravu a odpočine si. „Důležité je koupání nebo rosení, ale ne vždy mají papoušci rádi,

když na ně začneme hned stříkat vodu. Potřebují se na koupání naladit,“ říká Vaidl, který doporučuje začít s rosením rostliny v bytě nebo venku na zahradě. Po chvíli se papoušek začne sám natrásat a dožadovat rosení.

V případech, že použijete papouška v bytě nebo domě, musíme dbát na zavřená okna, ale i na skleněné plochy. Papoušek se může leknout, instinktivně letět za světlem a narazit do skla. Následky mohou být fatální. „Častou příčinou zdravotních problémů jsou také olovená závaží, která se používají na záclony nebo závěsy. Papoušek si s nimi hraje a často je pak pozře,“ varuje Vaidl.

Stejně tak je nebezpečné vaření na teflonovém nádobí. Výpary z něj jsou pro papouška v uzavřeném prostředí smrtelné.

Samotnou kapitolou jsou hračky pro papouška. „Zažité je dávat zvonečky nebo zrcátka. Ale není nic horšího. Papoušek si pak myslí, že je v zrcátku jeho kamarád, a je zoufalý, že ten o něj nestojí,“ varuje Padalíková. Dalším podobným neduhem jsou podle ní hladká bidla kupovaná ve zverimexech, ze kterých hrozí otlaky nožiček. „Nejlepší jsou větve nebo klacíky, které najdete venku při procházce. Nejlépe z ovocných druhů. Jako hračky se nám osvědčily velké borové šišky nebo vykotlaný pařez,“ dodává.

Co bychom měli vědět před pořízením papouška?

- Mám na něj tolik času, kolik potřebuje?
- Kolem 3.–4. roku se u nich projevuje puberta. V tomto období začínou být drzí a potřebují větší pozornost a péči.
- Je třeba dbát na dobrou výživu.
- Domácnost pro ně musí být bezpečná – žádné toxické rostliny nebo teflonové pánve.
- Papoušci komunikují někdy velmi hlasitě. I malá andulka dokáže intenzitou svého projevu překvapit.
- Papoušci mohou žít i několik desítek let.
- Samotná klec nestačí.
- Je poměrně málo veterinárních lékařů se zaměřením na exotické ptactvo. Veterinární ošetření může být o dost nákladnější než u psa nebo kočky.
- Potřebují velký prostor. I malá andulka nebo korelka se potřebují protáhnout.

„Doporučuju také nekupovat papoušky ve zverimexech. Nikdy. Vždy od chovatele, protože ve zverimexech se často ptáci vykupují na burzách nebo je tam zavážejí pochybní chovatelé. Velmi často jsou pak nemocní a naprosto nesocializovaní,“ uzavírá Nikola Padalíková.

Inteligentní domácí mazlíček Papoušci jsou zvědaví, společenší, vyžadují lásku, jsou ale také neobyčejně citliví na změny.
Foto: ZOO Praha

Papoušek jako přítěž majitele Získanou energii z potraviny musí papoušek nějak vydat, a když tu možnost nemá, může se projevovat agresivně s přeskokovým chováním.
Foto: ZOO Praha

Veterinární revoluce v obývacím.

Projekt Sonda.cz mění způsob, jakým Češi pečují o domácí mazlíčky

Když se řekne „veterinární sanitka“, většina lidí si představí transportní vůz, který se sirénou převáží zraněného psa na nejbližší kliniku. Projekt Sonda.cz však tento koncept staví na hlavu. Jejich vozy nejsou jen přepravníky, ale plnohodnotné mobilní ordinace, které většinu zákroků vyřeší přímo v obývacím pokoji nebo v plně vybavené sanitce před domem majitele, říká zakladatel projektu Filip Sýkora a Nicolas Kyllar. V rozhovoru pro Hospodářské noviny popisují, proč museli opustit model „Uberu pro veterináře“, jak vypadá technické zázemí jejich flotily a proč je domácí eutanazie budoucností humánního přístupu k chovatelství.

Pánové, trh s veterinární péčí v Česku patří k těm nejrozvinutějším v Evropě. Proč jste měli pocit, že tu něco chybí?

FS: Chyběl tu most mezi majitelem a klinikou. Tradiční model péče je postavený na tom, že pacient musí přijít za lékařem. Nicméně všichni, co mají doma svérázného mazlíčka, dobře ví, jak obrovský stres to může pro ně i pro jejich zvíře být. My jsme si řekli, že v dnešní době už technologie dovolují, aby služba přišla za klientem.

NK: Já bych ještě doplnil tu praktickou stránku. Často se setkáváme s tím, že majitelé péči odkládají prostě proto, že je pro ně logisticky náročné se na kliniku dostat. Starší lidé s velkými psy, lidé bez auta nebo velmi vytížení manažeři či podnikatelé. My jim vrátíme čas a zvířatům klid. Nejsme jen „sanitka“, jsme mobilní jednotka, která v naprosté většině případů ošetří pacienta přímo na místě, a to vč. některých složitějších operací. Nejsme taxi, které vás odveze do nemocnice, my jsme ta nemocnice, která zaparkuje u vás před vraty.

Váš projekt ale nezačínal s vlastními vozy. Sonda.cz původně fungovala jako zprostředkovatelská platforma. Co vás vedlo k tomu, že jste tento model opustili?

FS: Chtěli jsme být platformou, která propojuje nezávislé výjezdové lékaře s klienty. Něco jako Uber pro veterinu. Jenže jsme velmi rychle zjistili, že když fungujete jen jako prostředník, nemáte kontrolu nad kvalitou. Jednomu lékaři se rozbilo auto, druhý neměl potřebné vybavení, třetí měl jiný komunikační standard.

NK: To byl ten zlomový moment. Došlo nám, že musíme mít vše pod jednou střešou. Celý řetězec – od prvního kliknutí na webu přes dispečink až po vybavení vozu a proškolení lékařů – musí být v naší režii. Jen tak můžeme mít 100% dohled nad kvalitou. Proto jsme investovali do vlastního vozového parku a vlastní technologie, což je sice

náročnější na kapitál, ale je to jediná cesta, jak udržet standard, který jsme si předsevzali.

Pojďme k technice. Co všechno se dnes vejde do veterinární sanitky? Je to skutečně srovnatelné s kamennou ordinací?

FS: Lidé jsou často v šoku, když vidí, co všechno z auta vybalíme. Máme k dispozici nejmodernější mobilní veterinární přístroje. Od ultrazvukových přístrojů optimalizovaných pro práci v terénu až po vlastní mobilní laboratoře – analyzátoře krve a moči, které nám přímo v sanitce dají výsledky biochemie a hematologie do pár minut. Jsme schopni diagnostikovat záněty, selhávání orgánů nebo akutní infekce na místě. Máme s sebou kompletní lékárnu, infuzní techniku a kyslíkové koncentrátory pro kritické stavy. Aktuálně řešíme to, aby naše sanitky byly vybaveny také RTG přístroji, což je samo o sobě dost velká výzva jak co do technické proveditelnosti a funkčnosti, tak co se zákonné regulace týče.

Zmínili jste, že k ošetření dochází téměř vždy na místě. Znamená to, že se opravdu vyhýbáte transportům?

NK: Naší filozofií je „Treat at Home“ (léčit doma) a až na úplné výjimky se nám jí daří naplňovat. Lékař stráví u klienta tolik času, kolik je potřeba. Odpadá spěch z přeplněných čekáren. Samozřejmě, pokud lékař diagnostikuje stav vyžadující vyšetření velkými diagnostickými přístroji, jako jsou MRI či CT, zajistíme okamžitý převoz na specializované pracoviště, se kterým spolupracujeme. Ale to skutečně tvoří jen nízké jednotky procent našich výjezdů.

Jedním z velmi silných témat, která Sonda.cz komunikuje, je eutanazie v domácím prostředí. To je pro mnoho majitelů stále tabu, ale vy ho otevíráte jako službu s přidanou hodnotou. Proč?

FS: Protože je to poslední věc, kterou pro svého přítele můžete udělat, pokud vidíte, že se trápí – dopřát mu důstojný odchod. Každý, kdo někdy musel nechat uspat zvíře na klinice, ví, jak traumatické to může být. Oba jsme si tím navíc také sami prošli. Chladné prostředí, pach dezinfekce, ruch za dveřmi. Je to nedůstojné pro zvíře i pro majitele, který se pak musí v slzách prodírat čekárnou k pokladně.

NK: Doma je to něco zcela jiného. Zvíře leží ve svém pelíšku, pod svou oblíbenou dekou. Majitelé u něj mohou klečet, držet ho za tlapku a v klidu se rozloučit. Náš lékař tam vnese klid, nikam nespěchá. Je to nesmírně intimní a důležitý moment. My věříme, že zvířata, která s námi strávila 15 let života, si nezaslouží odejít na stole v ordinaci za štekotu a mňoukání ostatních pacientů za dveřmi. Jedná se o velmi žádanou službu, což potvrzuje, že lidé tuto potřebu cítí velmi silně.

Aktuálně působíte v Praze a Středočeském kraji. Jaké jsou vaše další plány? Budou modrozluté vozy Sonda.cz vidět i jinde?

FS: Určitě. Praha a Střední Čechy pro nás byly klíčovým testovacím polygonem. Je tu nejvyšší koncentrace zvířat a majitelů, kteří jsou zvyklí na digitální služby. Teď už ale víme, že náš model je škálovatelný. Plánujeme postupnou expanzi do dalších krajských měst, ale díváme se i po zahraničních lokalitách (např. Bratislava). Naším cílem je vytvořit celorepublikovou síť mobilní veterinární péče se sjednoceným standardem.

Je tento model ekonomicky udržitelný? Přece jen výjezd musí stát víc než návštěva ordinace.

NK: Ten rozdíl není překvapivě tak propastný, jak by se mohlo zdát. Ano, platíte dopravu a úkony za cenu, která se pohybuje lehce nad všeobecným průměrem, ale ušetříte čas, palivo a stres. Lidé dnes oceňují svůj čas a komfort svých zvířat natolik, že Sonda.cz dává ekonomický smysl jak nám, tak klientům. Pro člověka, který si ve všední den dojde ke svému veterináři naproti přes ulici, bude taková návštěva vždy ekonomicky výhodnější, než když si v neděli večer zavolá sanitku s veterinářem a řidičem až domů. Naše hlavní přidaná hodnota je ale právě v tom, že za pacientem dorazíme a poskytneme mu plnohodnotnou profesionální péči přímo na místě, když to potřebuje, bez ohledu na to, zda je víkend či státní svátek. Navíc, jak už bylo řečeno, řada lidí se z různých důvodů nemá jak se svým nemocným či poraněným mazlíčkem do ordinace dostat.

Jak se na vás dívají „kamenní“ veterináři? Nevnímají vás jako nežádoucí konkurenci?

FS: Nemyslím si, jelikož nás již řada z nich doporučuje, což potvrzují sami zákazníci. On i ten nejpracovitější veterinář nepracuje pořád a pohotovost z nich drží jen opravdová hrstka. Pro majitele tak mimo ordinární hodiny býváme zpravidla tou jedinou volbou. Vzájemný vztah je tedy spíše kooperační než konkurenční. Jedna sanitka zvládne ošetřit šest, maximálně sedm pacientů za den, kdežto veterinář v kamenné ordinaci jich zvládne ošetřit i třicet. To, že nějakou kamennou ordinaci připravíme o klienty, když nás doporučí mimo své ordinární hodiny, je tedy dost nepravděpodobné.

Kde vidíte Sondu za pět let?

NK: Vidím ji jako první volbu pro každého majitele zvířete v Česku. Chtěli bychom, aby Sonda.cz byla synonymem pro moderní, empatii a technologie spojující péči. Za tímto účelem také neustále nabíráme veterinární lékaře, na které bych chtěl tímto apelovat, aby se nám v případě, že jim náš projekt dává smysl a chtěli by se do něj aktivně zapojit, ozvali.

Z české laboratoře do drůbežích farem po celém světě: 30 let výzkumu prevence kokcidiózy drůbeže

Jednou z nedílných součástí chovu zvířat, ať už zájmových, tak hospodářských, je i veterinární medicína. Rychle se vyvíjející dynamika péče o zájmová i hospodářská zvířata vyžaduje pokrok a neustálé posouvání vývoje veterinárních léčiv kupředu.

O významný počin v oblasti vývoje léčiv se před více než 30 lety zasloužila i jedna malá firma z Čech. Zde, ve Středočeském kraji, nedaleko Jílového u Prahy byla vytvořena jako jedna z prvních svého typu na světě, vakcína proti kokcidióze, patřící k nejčastějším onemocněním u drůbeže.

► Nemoc, která stojí miliardy dolarů ročně

Kokcidióza drůbeže je parazitární onemocnění střev způsobené mikroskopickými prvky rodu Eimeria. Zejména v intenzivních chovech je prakticky všude přítomná a najdeme ji nejen v České republice, ale také po celém světě. Nevyhne se tropickým oblastem, ani těm s mírným až chladným podnebím.

Nemoc způsobuje u kuřat poškození střev, a tak mezi hlavní příznaky patří zhoršené využití krmiva, pomalejší růst, v těžších případech krvavý průjem i úhyn. Zároveň jsou oslabená kuřata vnímavější na další onemocnění trávicího traktu, která mohou uzdravení celého hejna velmi zkomplikovat.

Výsledkem jsou značné finanční ztráty, způsobené zejména sníženou produkcí, léčbou a prevencí. Poslední výzkum z roku 2020 odhaduje roční celosvětové náklady spojené s drůbeží kokcidiózou na 12 miliard dolarů, což z ní činí jednu z ekonomicky nejvýznamnějších chorob v drůbežářství.

► Lepší prevence nežli léčba

Už od minulého století se snažili farmáři společně s veterinárními lékaři formou prevence předejít kokcidióze a nutnosti její nákladné léčby. Se stále intenzivnějším chovem tato potřeba v průběhu času postupně stoupá a zůstává výzvou i pro moderní chovy.

Mezi klíčová opatření patří kvalitní zoohygiena na farmách v kombinaci se správným managementem, která účinně snižuje výskyt kokciidií v prostředí. Dále jsou to veterinárně řízené preventivní programy, sestávající se nejčastěji z vakcinací proti určitým onemocněním či podáváním potřebných nutričních suplementů. Tyto programy udržují hejno celkově zdravé, a tím více obranyschopné nejen proti kokcidióze. V malochovech se také můžeme setkat s podáváním přírodních produktů, jako jsou například esenciální oleje či extrakt z česneku, které potlačují množení parazita ve střevě.

Konvenční kontrola kokcidiózy ve velkochovech drůbeže prošla během posledních desetiletí výrazným vývojem. Ve druhé polovině 20. století byla prevence založena především na používání antikokcidik přidávaných do krmiva. Jsou to látky přímo působící na původce onemocnění (jejich roli lze přirovnat k antibiotikům používaným při bakteriálních infekcích).

Při dlouhodobém používání některých antikokcidik může v populaci parazitů postupně docházet ke snižování citlivosti na tyto látky. Tento jev, označovaný jako rezistence, je známý i z jiných oblastí veterinární i humánní medicíny a je jedním z důvodů, proč se v praxi začaly využívat i další strategie kontroly onemocnění.

Na konci 20. století se začala stále více využívat další z možností prevence – vakcinace. Princip je založen na stimulaci imunitního systému drůbeže. Ten po kontaktu s vakcínou vytváří specifickou imunitní odpověď, která je následně zodpovědná za zabránění vzniku onemocnění při dalším kontaktu s parazitem.

► Ekologické chovy jako výzva

V posledních letech významně roste zájem o produkty z ekologických chovů, kde evropská pravidla neumožňují preventivní používání některých léčivých přípravků včetně antikokcidik v krmivech. Chovatelé proto spolu s veterinárními lékaři věnují pozornost jiným strategiím k podpoře zdraví zvířat a kontrole kokcidiózy, například managementu chovu, přírodním doplňkům krmiv, probiotikům či vakcinaci.

► Z malé české laboratoře do celého světa

O významnosti kokcidiózy ví své i společnost Biopharm, Výzkumný ústav biofarmacie a veterinárních léčiv a.s. Když se v 90. letech minulého století začala rozvíjet imunologická kontrola, byla to právě firma Biopharm VÚBVL (svého času Výzkumný ústav pro biofaktory a veterinární léčiva), konkrétně RNDr. Petr Bedrník, Ph.D. a jeho výzkumný tým, který stál u zrodu jedné z prvních dvou novodobých vakcín proti kokcidióze drůbeže na světě. Ta byla následně zaregistrována jako veterinární léčivý přípravek a brzy po zahájení výroby se začala exportovat do mnoha zemí celého světa. Velmi rychle se tak vakcíny zařadily mezi ostatní preventivní strategie.

Přestože postupem času přibývaly další konkurenční přípravky od větších farmaceutických firem, zůstává Biopharm VÚBVL mezi předními hráči na poli prevence kokcidiózy nejen v České republice a na Slovensku, ale také ve více než 40 dalších zemích. Český výrobek tak můžete najít v různých koutech světa, od Mexika, Kolumbie, přes Jihoafrickou republiku, Indii, Thajsko až například po Nový Zéland.

► Klíčem k úspěchu je jiný přístup

Farmaceutický průmysl může být zvláště pro menší firmy velkou výzvou. Co tedy stojí za konzistentním úspěchem, který trvá již přes tři dekády? Především je to dobré jméno společnosti a kvalita jejích produktů, ovšem stejně důležité je taktéž dlouhodobé partnerství s distributory a veterinárními lékaři v jednotlivých zemích. Biopharm VÚBVL klade velký důraz na osobní vztahy, odbornou spolupráci a technickou podporu, vytvářející vzájemnou důvěru, díky které trvají některá partnerství už desítky let a firma se tak může posouvat stále vpřed společně s jejími zákazníky.

► Výzkum stále pokračuje

V loňském roce si společnost Biopharm VÚBVL připomněla výročí 60 let od svého založení. Přes polovinu této doby se intenzivně věnuje výzkumu a řešení v oblasti kokcidiózy. Dlouhodobé zaměření na tuto problematiku přineslo nejen hluboké odborné zkušenosti, ale také rozsáhlou spolupráci s veterinárními lékaři a odborníky z praxe v mnoha zemích. V letošním roce byla také zahájena spolupráce s Ústavem farmakologie a farmacie Veterinární univerzity Brno. S přibývajícími znalostmi se dnes výzkumné oddělení stále více soustředí také na širší problematiku zdraví střevního prostředí u drůbeže, které je pro celkový zdravotní stav zvířat zásadní.

Významnost veterinární medicíny a veterinárního farmaceutického průmyslu se promítá i v dalších aktivitách společnosti. Je to například výhradní distribuce veterinárních léčivých přípravků do Česka a Slovenska některých zahraničních firem například italské společnosti Fatro, či belgické Emdoka, nebo poskytování farmakologických služeb a provádění farmakologických studií nutných k zaregistrování léčivého přípravku v Evropské unii.

Všechny jmenované aktivity jsou propojeny respektem a vědomé odpovědností k veterinární medicíně, veterinárním léčivým přípravkům, veterinárními lékaři, a především ke zvířatům. Ať už těm zájmovým, aby naši mazlíčci měli vždy k dispozici potřebná spolehlivá léčiva, tak i těm hospodářským, kde se životní podmínky a zdraví promítá ve výsledné kvalitě potravin. Společnost Biopharm, Výzkumný ústav biofarmacie a veterinárních léčiv a.s. je důkazem, že i malá česká firma může celosvětově pomoci k vývoji prevence proti jednomu z nejvýznamnějších onemocnění drůbeže.

MVDr. Markéta Hladká Korbášová, Ph.D.